

ПРОТОКОЛ

№ 6

гр. Котел, 12.01.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – КОТЕЛ в публично заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Катерина Г. Дедова

Съдебни Ивелина Н. Кюпчукова

заседатели: Хриса Ян. Цонкова

при участието на секретаря Йордан Ив. Кръстев
и прокурора А. Д. А. Д.

Сложи за разглеждане докладваното от Катерина Г. Дедова Наказателно дело от общ характер № 20232210200031 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

За Районна прокуратура Сливен, ред. призовани, се явява прокурор А.
Д.;

Подсъдимият Б. Б. К., ред. призован, води се;

Защитникът на подс. Б. К. – адв. К. Я., ред. призован, явява се;

Свидетелят Г. Х. С., ред. призован, явява се;

Свидетелят С. Г. С., ред. призован, явява се;

Свидетелят С. С. К., ред. призован, явява се;

Свидетелят Л. Л. Г., ред. призован, явява се;

Свидетелят М. И. Л., ред. призован, не се явява;

Свидетелят Б. А. С., ред. призована, не се явява;

Свидетелят К. С. Л., ред. призован, не се явява;

Свидетелят М. Ж. Д., ред. призована, не се явява;

Свидетелят С. И. Л., ред. призована, не се явява;

Свидетелят Н. Ж. Д., ред. призован, не се явява;

Свидетелят Д. С. Л., ред. призована, не се явява;

Свидетелят Я. Б. С., ред. призована, не се явява;

Свидетелят А. И. Й., ред. призована, не се явява;

Свидетелят Т. Д. Д., ред. призован, не се явява;
Свидетелят Е. Д. Ч., ред. призована, явява се;
Свидетелят Н. С. К., ред. призована, не се явява;
Свидетелката Г. Б. К., ред. призована, не се явява;
Свидетелката М. М. Ч., неред. призована, не се явява.

По даване ход на делото

Прокурорът: Да се даде ход на делото.

Адв. Я.: Да се даде ход на делото.

Подсъдимият Б. К.: Да се гледа делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И: ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Сне самоличността на подсъдимия:

Б. Б. К., български гражданин, роден на ***** г. в гр. Котел, с начално образование, неженен – съжителства на съпружески начала, безработен – изтърпява мярка Задържане под стража в затвора в гр. Бургас, осъждан, поС.ен адрес *****, живущ в *****, ЕГН *****.

Сне самоличността на явилите се свидетели:

Г. Х. С., български гражданин, със средно специално образование, мл. разузнавач РУ Котел, Участък с. Градец, женен, неосъждан, поС.ен адрес *****, ЕГН *****, без дела и родство с подсъдимия;

С. Г. С., български гражданин, с висше образование, работи като ПИ в РУ Котел – Участък Градец, женен, неосъждан, поС.ен адрес *****1, ЕГН *****, без дела и родство с подсъдимия;

С. С. К., български гражданин, със средно образование, работи като мл. ПИ при РУ Котел – Участък с. Градец, женен, неосъждан, поС.ен адрес *****, ЕГН *****, без дела и родство с подсъдимия;

Л. Л. Г., български гражданин, без образование, безработен, неженен, осъждан, поС.ен адрес *****, ЕГН *****, без родство с подсъдимия;

Е. Д. Ч., българска гражданка, неграмотна, безработна, осъждана, поС.ен адрес *****, живуща в *****, ЕГН *****, без родство с подсъдимия – съжителства на семейни начала с подсъдимия.

Съдът РАЗЯСНЯВА на свидетелката Е. Д. Ч., която живее на съпругески начала с подсъдимия Б. К., правата ѝ по чл. 119 от НПК, че може да откаже да свидетелства.

Свидетелката Е. Д. Ч.: Желая да свидетелствам.

Съдът РАЗЯСНЯВА на свидетелката Е. Д. Ч. правото и по чл. 119 от НПК, че не е длъжна да дава показания по въпроси, отговорите на които биха уличили нея и/или подсъдимия в извършване на престъпление.

Свидетелката Е. Д. Ч.: Разбирам. Желая да свидетелствам.

Съдът РАЗЯСНЯВА на всички свидетели задължението им да говорят само истината и ги ПРЕДУПРЕЖДАВА, че за лъжесвидетелстване са налага наказание до пет години лишаване от свобода по чл. 290 от НК и те обещава да говорят само истината, след което отстрани всички свидетели от съдебната зала.

Съдът ДОКЛАДВА обвинението на Б. Б. К. и му РАЗЯСНЯВА правата по настоящото производство.

Подсъдимият Б. К.: Разбирам обвинението. На този етап няма да давам обяснения по същите.

Адв. Я.: Уважаема госпожо Председател, правим искане подзащитният ми да даде обяснения след разпита на всички свидетели и вещи лица. Заявявам, че същият е запознат с обвинението.

Съдът РАЗЯСНЯВА на страните правата им по чл. 274 от НПК за отводи към съда и съдебния състав – секретаря, прокурора и защитниците.

Прокурорът: Нямам такива искания.

Адв. Я.: Нямам такива искания.

Подсъдимият Б. К.: Нямам такива искания.

Съдът РАЗЯСНЯВА на страните правата им по чл. 275 от НПК за събиране на нови доказателства, както и за изменение в реда на съдебното следствие.

Прокурорът: Нямам такива искания.

Адв. Я.: Нямам такива искания.

Подсъдимият Б. К.: Нямам такива искания.

СЪДЪТ ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

Съдът ДОКЛАДВА делото, като разясни на страните фактическите обстоятелства в обвинителния акт и дадената правна квалификация.

Подсъдимият Б. К.: Разбирам обвинението. Получил съм обвинителния акт отдавна. На по-късен етап ще дам обяснения.

Адв. Я.: Уважаема госпожо Председател, подсъдимият е запознат с обвиненията и на по-късен етап ще даде обяснения. Г-жо Председател, моля да ни предоставите 10 минути, за да говоря с подзащитния ми и прокурорът, за да видим дали ще можем да сключим споразумение.

Съдът ДАВА 10 минутна почивка в 10:50 ч., в която подсъдимият, неговият защитник и прокурорът да обсъдят евентуално сключване на споразумение, като делото следва да продължи в 11:00 ч.

Делото продължи в 11:00 ч.:

Прокурорът: Уважаема госпожо Председател, предоставям възможност на защитникът на подсъдимия и на самия подсъдим да изразят становището си.

Адв. Я.: Уважаема госпожо Председател, клиентът ми току-що ми обясни, че е съгласен да сключи споразумение. Ние ще оформим същото с прокуратурата в писмен вид, с което Ви моля да ни предоставите няколко минути, за да оформим същото.

Подсъдимият: Г-жо Съдия, моля Ви се, знаете, че имам 10 деца. Искам да сключа споразумение и моля съда да ни даде срок, за да се оформи.

Прокурорът: Уважаема госпожо Председател, моля да се даде ход на делото и да се разпитат свидетелите, считам че на този етап днес, няма как да бъде оформено и сключено споразумението. Ако на по-късен етап сключим споразумение, то същото ще бъде внесено в съда.

С оглед изявлението на страните и съгласно НПК, съдът счита, че същите имат възможност в малко по-късен етап, ако стигнат до споразумение да внесат същото в съда.

Съдът следва да премине към разпит на явилите се в днешното съдебно заседание - свидетели, с оглед което покани в залата свидетеля Г. С..

Разпитаният по делото свидетел Г. С., КАЗА: Да знам за какво съм днес тук. Мисля, че случая беше на 14.04.2022 г. Спомням си за датата, тъй като тогава имаше колоезачна обиколка на територията в гр. Котел и обслужвах с. Градец във връзка с конкретната задача, да затворим пътя в 14:00 ч., като за целта трябваше да вземем единия служебен автомобил, който беше паркиран в двора в полицейския участък в с. Градец. След което, пътувайки към Градец, колегата С. С. получи сигнал за сБИ.е. След което пристигнахме в *****, площадното пространство пред кметството, пред магазина на И. Т. и при пристигане видяхме как група лица се пръснаха там където бяхме спрели пред магазина на И. Т. и тогава синът му Б. Е., Т. Д. – Д., Х. - братът на подсъдимия, като не знам кой, но някой от групата имаше нещо като кол в ръцете. Като пристигнахме, групата си разменяха камъни с другата група, която беше на каменния мост. След като спряхме патрулния автомобил, предприехме действия да спрем това спречкване, за да няма пострадали. След което колегата К. се отправи към групата на Б. К., а аз тръгнах по каменния мост към другата страна на реката. Стигнах до другата страна на моста и видях другата група, които бяха Л. Г., М. Л. - даплето. Аз разпоредих на лицата, които бяха в края на каменния мост да преустановят действията си, да спрат хвърлянето на камъни и отношенията им дивашки, които мога да кажа, че изпълниха разпореждането ми и да се изтеглят в другата част на с. Градец. След това време се чуваха как падат камъни зад гърба ми, но не съм се обръщал, защото ситуацията беше напрегната. Имаше две групи лица, които бяха в явен конфликт и нашата задача беше да ги разпръснем, в този случай предприехме действия, за да не се случи нещо по-сериозно. Другите колеги, с които бяхме първоначално в колата С. С. и С. К., останаха при групата на подсъдимия Б. К., а аз бях при останалата група от другата страна на моста. Аз до другата тълпа стигнах свободно, пеша, която се намиреше на каменния мост, като през това време продължаваха да се чуват как падат камъни и се чуваха викове и крясъци. Чувах как през това време се нареждат едни други, но нямаше как да видя например, от кого точно летяха тези камъни. Като преминах каменния мост пред мен застана Л. Г. и М. даплето и двамата имаха кръв по устните, а Л. имаше дупка на бузата. Зададох им въпрос „Какво е станало?“, а те ми отговориха, че са се сбили с Б.

К. и той им е счупил зъбите. През това време разпоредих да се изтеглят назад и че не е това начина да си уреждат отношенията. През това време дойде при мен и колегата К., защото през това време бяха овладели другата група и им обясних също да потърсят медицинска помощ в гр. Сливен и евентуално да свидетелстват за здравословното си състояние. Това го разясних на Л. Г. и на М. даплето. Те мисля, че отказаха да им извикаме линейка от гр. Котел. След което групата Л. Г. се изтеглиха в противоположната посока на с. Градец, посока махалата, а групата на Б. по другата посока на селото. Аз категорично не съм видял началното им спречкване, освен, че се замеряха с камъни и си крещяха, не съм видял съвкупление между двете групи. На място се бяха събрали много хора. Лицата викаха на така наречения цигански език и аз не разбирах какво си викат помежду си. Единствено проведох разговор с Л. Г.. При една такава ситуация, всички започват да викат и да крещат и няма как да се проведе разговор с когото и да било, така, че предполагам, че най-вероятно и други хора са ми говорили, но няма как да разбере. Л. ми обясни, че са се сбили с Б. К. и той им е нанесъл тези наранявания.

Прокурорът: Знаете ли как е започнал инцидента, някой от присъстващите, казал ли Ви е?

Свидетелят: Не мога да си спомня, може да са ми казали. Не мога да си спомня конкретно.

Прокурорът: Нямам други въпроси.

Адв. Я.: Нека свидетелят да отговори на въпроса, дали на място е разговарял с клиента ми и какви обяснения му е дал той?

Свидетелят: Нямам никакъв спомен да съм разговарял с него, тогава при групата на подсъдимия, отидоха колегата С. К., който предприе действия спрямо групата на подсъдимия.

Адв. Я.: Нямам други въпроси към свидетеля.

На въпрос на съда: Предвид голямата група от хора, която се е събрала на място, къде паркирахте патрулния автомобил?

Свидетелят: Патрулният автомобил го паркирахме точно до автобусната спирката на моста, непосредствено до магазина на И. Т..

На въпрос на съда: Виждайки двете групи, забелязахте ли наранявания и върху други лица и ако да, по кои лица и какви наранявания?

Свидетелят: Не мога да се сетя г-жо Съдия. При такава ситуация адреналина се вдига и гледам да не изпусна някой от поглед.

На въпрос на съда: На мястото, имаше ли предмети и/или оръжия?

Свидетелят: Оръжия не съм видял, на моста имаше хвърлени камъни, не знам на кой в ръцете беше, но имаше нещо като пръчка/кол, нещо такова.

На въпрос на съда: Колко време продължи овладяването на ситуацията?

Свидетелят: Не мога да кажа точно, но около 15 минути. Това се случи през светлата част на деня.

На въпрос на съда: Чухте ли размяна на реплики между конкретни лица от двете групи?

Свидетелят: Те си ги разменяха на неразбираем за мен език.

На въпрос на съда: Лицата изпълняваха ли разпорежданията Ви на Вас и на вашите колеги?

Свидетелят: Групата която поех аз, да изпълняваха разпорежданията ми.

Със съгласието на страните, съдът приключи с разпита на явилия се свидетел по делото, като помоли същия да остане в съдебната зала.

Съдът покани в съдебната зала свидетеля С. С..

Разпитаният по делото свидетел С. С., КАЗА: Да знам за какво съм днес тук. Днес съм ,защото на 14.04.2022 г., спомням си датата, тъй като беше колоездачна обиколка на Р. България, която се провеждаше в община Котел и трябваше да спираме главния път между гр. Котел и с. Градец. Аз и колегата С. и К., тръгнахме и излязохме от с. Градец, след което по пътя ми се обади колега от участъка, че има масов бой в село Градец. Когато отидохме в с. Градец, ние спряхме непосредствено пред хранителния магазин на И. Томов и видяхме една тълпа, която беше в началото на каменния мост, а от другата страна имаше друга тълпа и двете тълпи си разменяха камъни помежду си. Това го видяхме от колата, ние спряхме до талпата, която беше до хранителния магазин, лицата бяха Б. К., Б. Е. П., Т. Д., Е. Ч. и Х. Д. с прякор „Исуса“, всички държаха камъни в ръцете си и мяха камъни по другата група от хора, която беше в другия край на каменния мост, като там бяха Л. Г. и М. - даплето, другите хора не мога да си спомня кои бяха. Спрях автомобила до хората на Б. К. и когато спрях, те започнаха да ни мерят с камъни. Всички се опитвахме да ги спрем, защото държаха дървени колове в

ръцете си и за да не стане масов бой, колегата С. отиде при останалата група на Л. Г., за да ги накара да спрат да хвърлят камъни, като ние също се опитахме с колегата да спрем тълпата на Б. К.. В последствие се отдръпнаха и отидохме до Л. и видяхме, че дясната му буза има дупка, а по устата на М. има кръв. Тогавя те ни заявиха, че ги е ударил Б. К. с малка бравичка. След което се обадохме на Бърза помощ и дойде линейка, която указя първа помощ на лицата.

Прокурорът: Видяхте ли на някого в ръцете – бравичка?

Свидетелят: Аз лично не видях бравичка.

Прокурорът: Разбрахте ли коя група е започнала първа и какъв е бил поводя?

Свидетелят: От разговора с лицата Л., М. и другите хора от тълпата, разбрахме, че Б. първи е започнал и той първи ги е ударил с бравичката и оттам е започнал целия инцидент.

Прокурорът: Защо към групата на Б. се насочихте двама полицаи, а към групата на Л., само един полицаи, а не обратното?

Свидетелят: Защото групата на Б. се държаша по агресивно и там трябваше да се насочи повече внимание.

Прокурорът: Нямам други въпроси към свидетеля

Адв. Я.: Подсъдимият имаше ли някакви наранявания по лицето или по тялото?

Свидетелят: Не мога точно да си спомня, мисля че по ръката имаше малко кръв, но не мога да си спомня точно.

Адв. Я.: Проведохте ли разговор с подсъдимия на място?

Свидетелят: Аз лично се опитвах да ги спра, всички крещяха, викаха, мереха се и конкретно с Б. не съм провел разговор. Молихме ги да спрат да хвърлят камъни, след което Х. с прякор исуса им каза да спрат да хвърлят камъни на тълпата на Б. и те спряха да хвърлят.

Адв. Я.: Нямам други въпроси към свидетеля.

Прокурорът: Дали тази кръв по ръката на Б. е от негова рана и дали като цяло сте видели по Б. рана?

Свидетелят: Не, не мога да кажа, не си спомням.

На въпрос на съда: В какво се изразяваше агресията на групата, която сте се опитвали да спрете?

Свидетелят: Агресията се изразяваше в това, че хвърляха повече камъни и имаха дървени колове, и отиваха към другата група по настъпателно, просто бяха по-агресивни от другата група.

На въпрос на съда: Спомняте ли си какво точно се е викало и от кого?

Свидетелят: Да спомням си. Б. К. викаше „ще ви запалим, ще ви убием“, това е което си спомням.

На въпрос на съда: Чули ли сте конкретно Б. К., да вика или хвърля нещо по останалата група?

Свидетелят: Да, всеки един хвърляше и викаше, включително и Б..

На въпрос на съда: След като тълпата се разпръсна, потърсихте ли въпросната бравичка, за която са ви споменали лицата от другата група?

Свидетелят: Да потърсихме я, но не можахме да я намерим.

На въпрос на съда: Къде паркирахте патрулния автомобил?

Свидетелят: Паркирахме го между двете талпи, в средата, в близост до хранителния магазин. Те даже като мериха с камъни, много често мереха и по колата, аз бях водача на патрулния автомобил. В патрулния автомобил бяхме трима: аз, Г. С. и С. К..

На въпрос на съда: Как бе подаден сигнала до Вас?

Свидетелят: Беше подаден по мобилния ми телефон от дежурния. Сигналът беше такъв, че има масов бой на ***** и каменния мост, в близост до хранителния магазин на И. Т..

На въпрос на съда: Колко време продължи кавгата?

Свидетелят: Някъде между 13:30 ч. до 13:50 ч., някъде към 20 минути продължи.

Със съгласието на страните, съдът приключи с разпита на явилите се свидетел по делото, като помоли същия да остане в съдебната зала.

Съдът покани в съдебната зала свидетеля С. К..

Разпитаният по делото свидетел С. К., КАЗА: Знам за какво съм тук. Аз работя като младши полицейски инспектор в участък в с. Градец и през 14.04.2022 г., имаше в същия ден колоездачна обиколка и бяхме всички

ангажирани да затворим главния път между с. Градец и гр. Котел и тогава в с. Градец не беше останал никой от колите и колегите. И към обяд към 13 ч., аз, колегата Г. С. и С. С., влязохме в Градец с една от служебните ни коли и отидохме да вземем още един автомобил, който беше паркиран в участъка в селото. Влизайки на *****, видяхме събрани хора, доста, от едната страна на моста и пред магазина на И. Т., спряхме автомобила до магазина и видяхме подсъдимия Б. К., синът му Б., Т. Д. Д., който е техен зет и жените им бяха там също, като всички викаха и крещяха и разбрахме, че е станал бой между двата рода, между Л. Г. и Б. К.. Ние отидохме на края на саморазправата, те си говориха на висок тон и се замерваха. От другата страна на моста бяха роднините на Л. и други хора също, обиждаха се на цигански. След което ние разговаряхме с групата на Б. и им казахме да престанат с тези деяния и да се изтеглят по посока на тяхната махала, послушаха ме и се изтеглиха. След което като се изтеглиха, отидох при другата група от другата страна на моста, видях Л. Г. и М. по прякор даплето и видях, че Л. има разкъсана страна на бузата. Той ми разказа, че Б. К. го е ударил с малка бравичка и му счупил зъбите. М. и той беше ударен по устата, която му беше разкъравана и той също ми каза, че Б. К. го е ударил, казахме им да потърсят медицинска помощ, понеже бяха ударени и двамата.

Прокурорът: Дватама казаха ли с какво са били ударени?

Свидетелят: Не си спомням да са ми казали, може да са ми казали, но не си спомням.

Прокурорът: Как е започнал инцидента, някой сподели ли с Вас?

Свидетелят: Може да са споделили, но не се сещам.

Прокурорът: Имаше ли странични лица?

Свидетелят: Имаше много хора, но нашата цел беше да прекратим тази саморазправа, този скандал, не съм обърнал внимание, но имаше много хора. От страна на Л., към страна на моста, имаше много хора, не само от неговия род, но и странични лица, не се сещам, ние искахме да ги спрем. Вниманието ни беше върху тези лица, които се караха помежду си.

Прокурорът: Видяхте ли някой от страничните лица да реагира по някакъв начин и ако да, по какъв?

Свидетелят: Не мога да се сетя кои лица бяха там, но имаше възмутени лица, викаха, крещяха хора между нас, как на центъра на селото може да

става такова нещо. Не мога да посоча точно кои бяха, но имаше много странични лица.

Прокурорът: Можете ли да посочите, малко или много хора бяха тези хора?

Свидетелят: Доста хора бяха, може би над 20 човека.

Адв. Я.: Възмущенията които чувяхте, можете ли да уточните дали бяха от странични минувачи или от групата на Л.?

Свидетелят: Не се сещам какви бяха хората, но бяха около нас и казваха: „как може на центъра на селото да става такова нещо“, не мога да кажа с точност кои бяха хората.

Адв. Я.: Видяхте ли някакви наранявания по лицето на подсъдимия?

Свидетелят: Не се сещам, не съм видял.

Адв. Я.: В коя част на лицето бяха нараняванията на Л. и на М.?

Свидетелят: Мисля че беше на бузата на Л.. Видимо имаше голяма рана - дупка, но не мога да си спомня точно на коя буза на лицето. На М. беше устата му разкъравена и му казах да потърсят и двамата медицинска помощ.

Адв. Я.: Подсъдимият даде ли пред вас някакви обяснения?

Свидетелят: Не се сещам, но помня, че пред магазина на И. Т., говорихме с него и той обясни, че е станало бой и ние им казахме да се оттеглят, защото през това време някой хвърляше камъни и можеше да удари страничен човек, можеше да удари от нас някой, като се виждат и обиждат едни други така, може пак да стигнат до бой, така че нашата цел беше да ги изтегля към горната част на селото. Не се сещам какво точно съм си говорил с Б., но това ни беше целта, да ги изтеглим на горе.

Адв. Я.: Нямам повече въпроси.

На въпрос на съда: В разговор с подсъдимия, какво бе неговото поведение и отношение спрямо вас?

Свидетелят: Не се сещам, не мога да ви кажа. Бяха така явно буйни.

На въпрос на съда: При пристигане с патрулния автомобил, къде паркирахте автомобила и колко души бяхте в колата?

Свидетелят: Автомобиля го паркирахме на ***** пред магазина на И. Т.. Семейството на Б. бяха пред него, от страната на моста пред

*****. В автомобила бяхме трима: аз, С. С. и Г. С..

На въпрос на съда: При пристигането си подадохте ли сигнал за случая?

Свидетелят: Не се сещам да сме подали сигнали.

На въпрос на съда: Как бе подаден сигналът към вас? Ако е имало подаден такъв и дали е имало подаден такъв?

Свидетелят: Минало е доста време и не се сещам.

Прокурорът: Защо към групата на Б. се насочихте двама, а към групата на Л. се е насочил само един полицаи?

Свидетелят: Ние като слязохме от колата, Б. беше пред нас и ние първо говорихме с тях, просто искахме да изолираме първо групата която беше до нас, след като те си тръгнаха и се успокоиха, тогава тръгнахме по моста, даже не се сещам кой колега беше с мен, когато отидохме до групата на Л..

На въпрос на съда: В какво се изразяваше конфликта между двете групи?

Свидетелят: Когато ги заварихме беше спряла саморазправата и бяха отдалечени едните от едната страна, а другите от другата, говориха си на цигански - обиди, и както казах преди малко, хвърляха си камъни, можеха и нас да ударят, това беше. Не можахме да сварим самата саморазправа в началото.

На въпрос на съда: Освен камъни, други предмети на мястото на инцидента, установихте ли?

Свидетелят: Не мога да се сетя.

Със съгласието на страните, съдът приключи с разпита на явилния се свидетел по делото, като помоли същия да остане в съдебната зала.

Съдът покани в съдебната зала свидетеля Л. Г..

Разпитаният по делото свидетел Л. Г., КАЗА: Знам за какво съм днес тук. Само, че забравих датата за случилото се, там където беше станало. Беше през април месец, преди две години някъде беше станало. Слязохме да се подписваме на социално подпомагане, аз М. И. Л., С. и още други хора имаше с нас. Слязохме да се подписваме до съвета, защото работим към борсата и се подписахме и почнаха да се бият с нас. Започна да се бие с нас Д. – Б. К., и жена му на Д.. Обръщам се с Д. на Б. К., с прякор Д., ние така го знаем в цялото село. Преди това, три месеца назад стана един случай с неговия и моя

син, които и двамата учат в гр. Котел. Синът му тогава на Д., докато моя син си е купувал закуска, синът му на Б. започнал да го рита. Синът ми ми разказа това. После го задържаха полицаите и директора на училището пусна жалба срещу него, и от там започна цялата кавга с Б.. Защото бяха задържали синът му за три месеца, нито аз съм пуснал жалба срещу тях, нито нищо, директорът е пуснал жалбата. След като излезе синът му, отново започнаха да се заяждат с дъщеря ми и синът ми, виждал съм ги на центъра да се закачат един друг. Един ден преди да слезем в общината да се подписваме пак, те се заяждаха със сина ми и дъщеря ми и там започнаха да се бият на центъра на Д. сина му - Б., моя син, след което аз започнах да ги разтървавам и племенникът му ме удари тогава и мен и аз започнах да удрям на всичките по един шамар, след това дойде Б. и започна да вика и да крещи и нищо не направи тогава, прибрах се. На следващия ден като слизахме на центъра да се подписваме, аз както говорих с майката на Д. – Б. К., говорих да не се карат, да не се бият, да нямаме дразги помежду си и това говорих с майка му, след това дойдоха Б. К. и брат му Х., с едни колелета дойдоха с по една брадва бяха вързали на колелата. След като слезе, Д. ме хвана по гърдите през дрехите и започна да ме вика „ще те убия, ще те убия“, аз му викам „чакай, аз дойдох да се разберем, не да се бием, спокойно“. След това ми дойде удар от неговия син, който взема брадвата от колелото и ме удари по лицето с брадвата по бузата и ми я отрязва, счупи ми и зъби. През това време, аз се бях хванал с Д. и не се пускахме и двамата. Понеже аз държах с едната ръка Д. и той ме държеше и удряше и аз не го пусках. Никой друг не ме е удрял тогава, само синът му и Б. с юмруци ме налагаше.

На въпрос на съда: Кой беше при вас тогава?

Свидетелят: Не мога да си спомня кой беше тогава при нас, много хора бяха там, но никой не се опита да ни разтърве. Аз не съм удрял никого.

На въпрос на съда: Когато дойдоха полицаите, Вие какво правихте?

Свидетелят: Преди да дойдат полицаите ние се бяхме пуснали. Те ни гонеха от съвета към махалата да се приберем. Гониха ме мен, след което ние гонихме Д., майка му, сестрите му, зет му, също ни гониха, а ние бяхме само аз и М. Л.. След това дойдоха полицаите при нас и тях ги избутаха към съвета, а за нас дойде бърза помощ.

На въпрос на съда: Имаше ли на това място, до общината и до моста,

други хора?

Свидетелят: Те много хора бяха там. Те нищо не правят, викаха и крещяха.

На въпрос на съда: Кои хора викаха и крещяха?

Свидетелят: Не мога да си спомня, те бяха много. После дойде бърза помощ и ме пратиха в Сливен и стоях в болницата 3 дни.

На въпрос на съда: Кой се обади на бърза помощ?

Свидетелят: Жена ми се обади на бърза помощ от моя телефон. След това като стоях 3 дни в болницата и излязох от болницата, отидох в заложна къща в селото, защото имах едни заложени работи там. Заложната къща е в края на селото, аз тогава бях със сина ми, М. Л. и жена ми, тези хора бяхме тогава. Отивах да си изкарам работите от заложната и Д. К., сина му Б., братята му и още други хора, зет му също, започнаха да ме гонят донякъде, след което ние ги подгонихме донякъде, и така започнахме да се гоним едни други.

На въпрос на съда: Имаше ли други хора там, където се гонихте?

Свидетелят: Имаше и други хора, но след това ни разтърваха, защото мен ме бяха ударили по главата с брадва. Не ги знам кои ни разтърваха тогава и туй беше.

Прокурорът: Някакви заплахи след като излязохте от болницата, имаше ли отправени към вас?

Свидетелят: Направиха ми заплаха по фейсбук – Д. К., започна да псува дъщеря ми, че ще я ебе, че и в чужбина да съм пак ще ме намери и пак ще ме убие, трябвало да ме изчисти от селото. Направих диск, докарах го при дознателя.

Прокурорът: Нямам въпроси, но моля да се прочетат показания на свидетеля от 06.06.2022 г., тъй като той посочи, че не си спомня някои неща считам, че има противоречия в показанията му.

Адв. Я.: Докато сте се държали с Б. К., по прякор Д., той в коя част от тялото те удряше?

Свидетелят: По лицето ме удари с юмруци по тази страна.

Съдът отбелязва, че свидетелят сочи дясната страна от лицето си.

Свидетелят: Налагаше ме само с юмруци от дясната страна, защото аз го бях хванал така.

Адв. Я.: Вие защо го държахте?

Свидетелят: Защото го познавам много добре, ние сме били заедно в затвора с него, знам го какво представлява.

Адв. Я.: Нямам други въпроси. Във връзка с искането на прокуратурата, не давам съгласие да бъдат четени показанията на свидетеля.

Съдът констатира, че в днешното съдебно заседание в показанията на явилия се свидетел Л. Г. са налице множество противоречия в показанията дадени от същия в ДП № 155/2022 г. и същите следва да бъдат прочетени по реда на чл. 281, ал. 4 от НПК, тъй като не са налице условията на чл. 281, ал. 3 от НПК. В тази връзка, съдът счита, че са налице множество противоречия и показанията следва да бъдат прочетени по реда чл. 281, ал. 4 във вр. с чл. 281, ал. 1, т. 1 от НПК, с оглед което съдът

О П Р Е Д Е Л И:

Да се прочетат показанията на свидетеля Л. Г., дадени на 06.06.2022 г. на лист 150 и лист 151 от ДП № 155/2022 г. на основание чл. 281, ал. 4 във вр. с чл. 281, ал. 1, т. 1 от НПК.

ПРОЧЕТОХА СЕ.

Свидетелят: Да това са моите показания. Потвърждавам същите изцяло. Мина много време и за това не си спомнях.

Прокурорът: Нямам въпроси.

Адв. Я.: Нямам въпроси.

На въпрос на съда: Вие как реагирахте на казаното от Б. К. по прякор Д. във фейсбук?

Свидетелят: Аз направо в депресия изпаднах, защото е много грозно това което казва, че ще направи, че щял да ме върже, че ще ебе дъщеря ми и жена ми пред мен. Изпаднах в депресия, защото мисля, че може да го направи.

На въпрос на съда: Вие в с. Градец сам ли живеете?

Свидетелят: Да, в с. Градец живея сам.

На въпрос на съда: Какво стана с брадвата която беше насочена срещу

Вас, първия ден?

Свидетелят: Не знам.

На въпрос на съда: А втората брадва, другата брадва?

Свидетелят: Втората брадва я вземаха полицаите от Д..

Страните: Няма повече въпроси към свидетеля.

Със съгласието на страните, съдът приключи с разпита на явилите се свидетел по делото, като помоли същия да остане в съдебната зала.

Съдът покани в съдебната зала свидетелката Е. Ч..

Разпитаната по делото свидетелка Е. Ч., КАЗА: Бяхме в София първо, след което през април месец се върнахме от София в Градец. Не знам точната година, но беше април месец. Изпратих лапето да ми вземе две кафета с колелото, моя син Б. Е. К. се казва. След което двете деца, младежи, сбиха се, блъскаха се. На Л. Г. сина му и моя син – Б.. Сбиха се в с. Градец към детската градина, за някаква приятелка, бутнаха се за колело. Идва си лапето, удариха се, аз не бях там и след като си дойде, казва „това лапе ме удари“, ние нищо не направихме, даже моя мъж Б. К. удари два, три шамара на сина ми, за да не се повтаря това нещо. И като слезе мъжа ми да отива на заложеното, аз не бях там и племенника на моя мъж, той също слезе на долу към заложената къща, това става към 10 часа сутринта. Мъжът ми тогава остави лапетата там на центъра, а той отива на заложеното, защото там имаме заложенно в с. Градец. По едно време се връщат и вижда Л. Г., това ми го разказа сина ми Б.. Хванаха лапето и Л. Г. удари сина ми с една дъска, голяма, след това неговите хора там, всичките хора на Л. хванаха две деца и почнаха да ги бият, както си искаха, а мъжът ми беше в заложеното. След това гледам една група хора върху децата ми.

На въпрос на съда: Кой Ви разказа за тази случка?

Свидетелката: Тази случка ми я разказа сина ми – Б.. Като след това пак казвам, като се върнаха, започнаха да бият децата ми и мъжа ми идва, намира как ги бият децата ми с дъската и казва на Л. Г.: „Л.е, аз няма да се бия с тебе, отивам и ти правя жалба“. Г. беше там тогава на гарата, като ми казаха, че се бият хората и аз слязох надолу да видя какво става. Комшиите ми казаха, нашите комшии, П. се казва тя, но тя голяма. Аз оставих децата и слязох надолу да видя какво става. На време намирам Б. Б. К., където му направи

жалба и С. Г. - полицаия и той беше там и на лапето видях, че е ударено с дъската и казах на Б. да отиде да направи жалба. Направи Б. жалба и даде върху техните ръце. След това слизам надолу да идвам към Котел, три пъти става това. Три пъти става, където скачат да се бият срещу нас. Аз през април месец идвах да си пускам детски тука, това беше последният път като се сбиха. Последният път Б. Б. направи жалба и хората ни вземаха – Л. Г. и М., трите му имена не ги знам. Вземаха ни на центъра.

Съдът прави официална забележка на свидетелката и подсъдимия да не правят подмятания на чужд език за състава на съда в залата, в противен случай, ще се наложат предвидените в закона наказания.

Свидетелката: Господин съдия, аз бях бременна тогава, моя син, зълва ми, бяхме в центъра и мъжа ми с брат му Х. К. и сина му Д., те тръгнаха за Катунисце да хвърлят едни керемиди, а ние останахме на центъра да си правим молби. По едно време гледам един бус идва и започнаха да бият детето ми пред мене, детето ми Б. И. Д., и аз казах „чакай, какво става? Недей викам. И ти си майка и аз съм майка, недей така“. Тогава го хвана Л. Г., а тогава моя мъж го нямаше там. Тогава в този бус имаше много работи: вили бяха вътре, колове бяха вътре.

На въпрос на съда: Къде бяха тези неща?

Свидетелката: В буса бяха.

На въпрос на съда: Кой караше този бус?

Свидетелката: И. караше буса. Техния зет караше буса.

На въпрос на съда: Кои излязоха от буса?

Свидетелката: Всичките. Желка, на зетя дъщерите, жените, Л. Г., сина му, жена му, този М. и този И. караше автобуса.

На въпрос на съда: Къде бяха спрели този бус?

Свидетелката: Точно на центъра пред общината. Кметът на селото не беше там, той беше в Катунисце с жените където метат. Като се юрнаха срещу нас тези хора, аз тървах, колкото можех да търва.

На въпрос на съда: Какво ги правихте Вие – разтървавахте ли ги?

Свидетелката: Да ги търва, да, да не се бият. Мъжът ми тогава дойде в този случай с колелото от Катунисце и намери хората върху нас. Те ако се хвърлят хора върху вас и вашия мъж ще скача. Вика мъжа ми на него „Л.е,

недей вика тъй“, след което сина му на Л. се хванаха с моя да се бият. След което изкараха колове.

На въпрос на съда: Кой ги изкара тези колове?

Свидетелката: Л. ги изкара от буса.

На въпрос на съда: През това време вашите хора къде бяха?

Свидетелката: През това време, брат му Х. К. гледаше отстрани, а аз само търва и свекърва ми търваха. Те от страни бяха.

На въпрос на съда: Тя кого разтърваше?

Свидетелката: Да не се бият.

На въпрос на съда: Кой да не се бие?

Свидетелката: Те като бяха зад буса, идват и слизат и почнаха да бият сина ми и аз им казах да не се бият, през това време мъжа ми идва, и те като видяха мъжа ми и почнаха да изкарват от буса тези брадви, вили, лопати, пришки, какво ли не беше. Аз бях с една чанта и те като почнаха да се бият с нас и се удариха едни други и той след това – Л. Г. взема една брадва и удари мъжа ми с брадва по главата.

На въпрос на съда: Колко голяма беше тази брадва?

Свидетелката: Тежка брадва беше. Не е малка брадва.

На въпрос на съда: Откъде знаете, че е била тежка?

Свидетелката: Ами голяма брадва беше, не малка. След това като удариха мъжа ми, Л. подгони Х. Б. К.. Х. беше с дъщеричката му, на 8 месеци в ръката му и детето гледа отстрани, но обаче те като ни подгониха и ние побягнахме, а детето ми Б. остана с детето. След това Л. подгони Х. да го реже с брадвата. Детето даде гръб и бяга към нас и тогава като моя мъж му каза „чакай бе, ще убиеш детето“, Л. Г. шибна мъжа ми с брадвата.

На въпрос на съда: В коя част го удари?

Свидетелката: Тука го удари в главата.

На въпрос на съда: В коя част на главата?

Свидетелката: Тука.

Съдът разяснява, че свидетелката посочва отзад на главата, темето.

На въпрос на съда: С коя част на брадвата го удари?

Свидетелката: С остроото го удари. Както едно прасе, така тръгна кръвта

върху него. След това мина час и половина и тогава дойдоха полицаите – С. Г. и започнаха да тарвът.

На въпрос на съда: Кой полицаи дойдоха?

Свидетелката: С. Г. и тези полицаи които са тук вътре, също бяха там. След това мъжа ми от кръв падна до детската градина там. След това звъняхме за линейка, линейката дойде, отидохме в Сливен, изкарах си медицинско и го дадохме в залата в Сливен, заради мъжа ми, че е ударено.

Съдът отбелязва, че докато свидетелката говори и обяснява кой е звънял на бърза помощ, подсъдимият и показва знак с пръст в двете посоки, като отрицание.

Свидетелката: Минаха два часа и чак след това дойде линейката, след това отидохме в Сливен, аз и мъжа ми с линейката. Те искаха да го шият, но нямахме осигуровки, след това ни дадоха документ. След това го дадох в залата в Сливен, в съда там и не знам какво стана там. Нашето медицинско го скриха. Ние защото нямаме права господин съдия. Нямам какво да кажа друго.

Прокурорът: След този инцидент, нещо друго случвало ли се е между двата рода, които досега описа?

Свидетелката: Не.

Адв. Я.: Видя ли кой удари М. И. Л.?

Свидетелката: Б., моя син удари М..

Адв. Я.: С какво?

Свидетелката: С камък.

Адв. Я.: В коя част го удари?

Свидетелката: Аз видях отстрани, от далеч видях, че по устата е ударен, защото М. удари мъжа ми с вила.

На въпрос на съда: Кога го удари с вила?

Свидетелката: Преди да удари мъжа ми М., той го удари с вила.

Адв. Я.: Мъжът Ви Б. Б. К., удрял ли е М.?

Свидетелката: Не, не го удари мъжа ми.

Адв. Я.: Чула ли си Б. Б. К., да е отправял някаква закана срещу Л. Г. за периода април месец 2022 г.?

Свидетелката: Не.

Адв. Я.: През същият период април месец 2022 г., Б. Б. К., оправял ли е закана към М. И. Л.?

Свидетелката: Не.

Адв. Я.: Нямам повече въпроси.

На въпрос на съда: Вие присъствахте ли на инцидента, който се е разиграл пред общината и при който казвате, че са били полицаите, които са сега в съдебната зала?

Свидетелката: Да.

На въпрос на съда: Ти какво видя там? Защо имаше полицаи тогава?

Свидетелката: Те дойдоха за да ги разтърват. Като го видяха Б. целия в кръв, казаха „да бягаме“.

На въпрос на съда: Кой каза „да бягаме“?

Свидетелката: Л. Г., като видяха, че Б. Б. К. умира там и казаха „да бягаме“. Защото Л. Г. го удари с брадва. М. също го удари с вилата по гърба, по раменете тука. Пукна му главата тук с вила.

На въпрос на съда: Видяхте ли мъжа Ви да е удрял някого?

Свидетелката: Какво да видя, като го събаряха на земята, той върху него бяха 15 човека, а той сам.

На въпрос на съда: Само Вие и мъжът Ви ли бяхте там?

Свидетелката: Да и сина ми.

На въпрос на съда: Кой син?

Свидетелката: Б. Е. Д..

На въпрос на съда: Само тримата ли бяхте от вашата група?

Свидетелката: Да, а те бяха и Х. там.

На въпрос на съда: Кой Х.?

Свидетелката: Х. Б. К., но той гледаше отстрани.

На въпрос на съда: Той би ли се?

Свидетелката: Не, той не се би, защото има пробация и се дръпна на страни и гледаше как убиват брат му. Майка му също беше там, свекърва ми, но тя голяма жена.

На въпрос на съда: Други имаше ли?

Свидетелката: Други нямаше.

Със съгласието на страните, съдът освободи всички свидетели от съдебната зала, като върна на всичките – личните карти.

Съдът предоставя възможност на страните да направят други доказателствени искания.

Прокурорът: Уважаема госпожо Председател, моля да бъдат призовани всички неявили се свидетели в днешното съдебно заседание, също и вещи лица. Като освен тях, моля да бъде призован и полицай П. Ц..

Адв. Я.: Уважаема госпожо Председател, ние също държим за разпит на неявилите се свидетели и вещи лица и моля същите да бъдат призовани за следващо съдебно заседание.

Подсъдимия Б. К.: Г-жо Съдия, искам делото да върви по общия ред, не съм съгласен със споразумението, което ми отправи прокурора и моя защитник. Не съм съгласен с обвинителния акт.

Във връзка със становището на страните, съдът счита, че за следващото съдебно заседание следва да се призоват неявилите се към днешна дата за днешното съдебно заседание свидетели, както и полицейски служител П. Ц.. Вещите лица ще бъдат призовани в по-късен етап.

Поради това, че съдът допуска до изслушване неявилите се в днешното съдебно заседание свидетели и същите следва да бъдат призовани, както и свидетеля П. Ц., то счита, че делото не е изяснено от фактическа и правна страна, с оглед което

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА и **НАСРОЧВА** делото за 07.02.2024 г. от 10:00 ч., за която дата и час РП Сливен към ТО Котел да се считат за ред. уведомени чрез прокурор А. Д., както и защитникът на подсъдимия – адв. К. Я..

Да се призоват неявилите се свидетели: М. И. Л. Б. А. С., К. С. Л., М. Ж. Д., С. И. Л., Н. Ж. Д., Д. С. Л., Я. Б. С., А. И. Й., Т. Д. Д., Н. С. К., Г. Б. К., М. М. Ч., както и свидетеля – полицейски служител П. Ц..

Подсъдимият Б. Б. К., да се призове чрез началник на Затвора в гр. Бургас.

ПРОТОКОЛЪТ се изготви в съдебно заседание което приключи в 13:00
ч.

Председател: _____

Секретар: _____